

Arrest

nr. 260 104 van 2 september 2021
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. SAKHI MIR-BAZ
Broustinlaan 88/1
1083 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraanse nationaliteit te zijn, op 21 augustus 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 augustus 2021.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 augustus 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 september 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. SAKHI MIR-BAZ en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Fars, bent u afkomstig van Teheran en bezit u de Iraanse nationaliteit. U werd streng religieus opgevoed maar schaamde zich voor enkele van de islamitische rituelen die u moest uitvoeren. In het jaar 1393 Iraanse kalender (komt overeen met 2014-2015 in de Westerse kalender) leerde u F. C. kennen, een Iraanse die net als u streng islamitisch werd opgevoed. F. begon te werken voor het staatsbedrijf Astan Quds Razavi als administratief bediende en Engelse tolk voor buitenlandse gasten. Jullie verloofden zich in shahrivar 1394 Iraanse kalender (= augustus-september 2015). Uw ouders waren niet tevreden met de verlovingswaarde waardoor uw relatie met hen

bekoelde. Twee of drie jaar na jullie verloving werd uw verloofde onverschillig en koel tegenover u en tegenover haar vrienden en vriendinnen hetgeen ze weet aan haar drukke job. In het jaar 1395 Iraanse kalender (= 2016-2017) ging u samenwonen met F.. U ging met uw verloofde op vakantie naar Turkije om haar op te beuren maar haar gemoed verbeterde niet. In de luchthaven op de terugweg leerde uw verloofde een zekere Afsoen kennen, een Iraanse dame met wie ze contact bleef houden na jullie terugkeer in Iran. Op een dag trachtte F. zichzelf tevergeefs van het leven te beroven. Haar broer Mohammad gaf u hiervan de schuld. Na haar ontslag uit het ziekenhuis sprak uw verloofde vaker af met Afsoen. Zij bleek een bekeerde christen te zijn. Uw verloofde vroeg u of zij zich ook mocht bekeren waarmee u instemde. F. ging tweemaal zonder u naar de huiskerk van Afsoen. U bekeerde zich in februari 2019 ook tot het christendom en ging vervolgens tweemaal samen met uw verloofde naar deze huiskerk. Jullie werden tevens lid van een WhatsAppgroep, jullie namen deel aan wekelijkse vieringen via de applicatie Discord en u werkte als chauffeur voor de huiskerk van Afsoen. In khordad of tir 1399 Iraanse kalender (= mei-juli 2020) stopte uw verloofde met werken voor Astan Quds Razavi en begon ze te werken voor het immokantoor van u en uw broer Vahid.

In ordibehesht 1400 Iraanse kalender (= april-mei 2021) ontdekte Mohammad, de broer van uw verloofde, op de gsm van F. enkele boodschappen van jullie christelijke WhatsAppgroep. Hij gooide de gsm in F.s gezicht en sloeg haar. F. verliet haar ouderlijke woning en vroeg u, die nog aan het werk was, telefonisch om naar huis te komen. Hier aangekomen zei uw verloofde dat Mohammad u zou doden. U ging even boodschappen doen en bij thuiskomst trof u uw verloofde roepend aan de telefoon aan. Ze riep in de telefoon "laat mij met rust ik kan niet meer van die vuiligheid doen met je, laat mij met rust, ik ben getrouwd". U nam de gsm en zag dat ze belde met ingenieur M.G., haar voormalige overste bij Astan Quds Razavi. Uw verloofde vertelde u dat deze man haar in het begin of het midden van het jaar 1397 Iraanse kalender (= 2018-2019) met een smoes naar zijn huis had gebracht en daar had verkracht. Nadien werd ze nogmaals door hem verkracht in de Teheraanse wijk Shahr-e ziba. Onmiddellijk nadat uw verloofde u dit vertelde, ging u naar het huis van M.G.. U vroeg hem om naar buiten te komen en toen hij dit deed, sloeg u hem in elkaar met een houten knuppel. Bij thuiskomst vertelde u F. dat u hem gedood had. Een kwartier nadat u thuis was gekomen meldden enkele politieagenten zich aan bij de conciërge van jullie gebouw. De conciërge verwittigde jullie en met zijn hulp konden jullie in chadors (religieuze gewaden voor vrouwen) ontkomen. U belde eerst uw vriend Puya, die tegenover jullie woonde, en vervolgens uw vriend Ehsan op, in wiens buitenverblijf in Shahiar jullie vervolgens twee maanden lang verbleven. Twee of drie dagen na jullie aankomst in dit buitenverblijf belde u Puya op die u zei dat de politie samen met Mohammad jullie huis was binnengevallen en had doorzocht. U herinnerde zich dat er enkele christelijke cd's, brochures en pamfletten in jullie huis lagen en jullie hierdoor problemen konden krijgen. Ongeveer twee weken later belde uw verloofde een collega van haar vorig werk op waardoor zij te weten kwam dat M.G. enkele dagen werkonbekwaam was ten gevolge van zijn verwondingen. Ongeveer een maand na jullie aankomst in het buitenverblijf beslisten jullie dat Iran te gevaarlijk was geworden voor jullie. Ehsan regelde een smokkelaar en op 6 tir 1400 Iraanse kalender (= 27 juni 2021) verliet u te voet Iran samen met uw verloofde via de bergen voorbij Urmiye. In Turkije werd u van uw verloofde gescheiden door de smokkelaar die u op de mouw spelde dat uw vlucht als eindbestemming Engeland had. U reisde met een valse Belgische identiteitskaart naar België waar u aankwam op 5 juli 2021 en op 7 juli 2021 een verzoek om internationale bescherming indiende. U heeft intussen niets meer vernomen van uw verloofde.

U vreest dat de broer van uw verloofde en andere Iraniërs u bij een eventuele terugkeer naar Iran zullen doden omwille van uw bekering tot het christendom. U vreest tevens dat M.G. u zou kunnen verraden bij het regime, u zou kunnen laten oppakken of liquideren.

Ter staving van uw verzoek legt u volgende documenten neer: een kopie neer van enkele bladzijden van uw Iraans paspoort; een kopie van uw Iraans rijbewijs; enkele pagina's van uw huwelijksakte; een aantal werkcontracten van uw partner; een schrijven van uw partner aan haar werkgever d.d. 20/03/1399 (= 9 juni 2020) waaruit blijkt dat haar werkcontract op 31/03/1399 (= 20 juni 2020) beëindigd zou worden en waarin ze aangeeft niet verder tewerkgesteld te worden bij het bedrijf; en een overzicht van haar gegevens op 28/06/1399 (= 18 september 2020) bij het Centrum voor Sociaal Welzijn.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofd heeft kunnen identificeren.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 en 57/6/4, eerste lid van de Vreemdelingenwet.

Het feit dat u de autoriteiten hebt misleid met betrekking tot uw identiteit en/of uw nationaliteit door valse informatie of valse documenten te verstrekken rechtvaardigde dat een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek. Er werd immers vastgesteld dat u bij aankomst in België in het bezit was van een vervalste Belgische identiteitskaart.

Na grondig onderzoek van al uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier dient geconcludeerd te worden dat u noch het vluchtelingenstatuut, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan worden toegekend. U bent er immers niet in geslaagd een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst dient vastgesteld dat u u en uw partners bekering tot het christendom niet aannemelijk heeft gemaakt.

Zo kan er op gewezen worden dat de geloofwaardigheid van uw partners bekering ondermijnd wordt door een bevreemdende vaststelling met betrekking tot uw verklaringen aangaande haar persoonlijke leefwereld. U beweerde namelijk dat uw verloofde zeer streng religieus werd opgevoed (CGVS, p. 11), dat haar moeder zeer gelovig is (CGVS, p. 11) en dat haar broer Mohammad een extreme islamiet is (vragenlijst CGVS d.d. 15/07/2021, vraag 3.5). Dit klemt echter met uw latere bewering dat F. Engels – een bij uitstek omstreden onderwerp in Iran - studeerde, dat haar familie haar opleidingen en cursussen nooit als problematisch ervaarden en dat zij haar zelfs lieten volleyballen (CGVS, p. 15). Dat u enerzijds stelde dat de familie van uw partner zeer religieus is maar anderzijds ook aangaf dat uw partner anderzijds een dergelijke vrijheid werd geboden is weinig aannemelijk. Dat F. zich naar uw mening bekeerde omdat ze tegen de verplichte hijab was, omdat ze niet wilde dat ze verplicht werd om te bidden en te vasten en omdat haar familie haar erg onder druk zette (CGVS, p. 15) kan dan ook niet overtuigen. Dat u geen aannemelijke verklaringen kan afleggen over uw partners beweegredenen om zich te bekeren tot een andere religie doet dan ook afbreuk aan haar bekering en - gezien u zich door toedoen van F. bekeerde (CGVS, p. 6, 8 en 12) - aan uw bekering.

De geloofwaardigheid van uw verklaringen aangaande jullie bekering wordt bijkomend ondermijnd door de vaststelling dat u niet eens kon zeggen tot welke stroming uw verloofde zich bekeerde (CGVS, p. 12). Nochtans bekeerde u zich door toedoen van uw partner F. tot het christendom (CGVS, p. 6, 8 en 12). Evenmin wist u concrete informatie te geven over Afsoen, de persoon die F. bekeerd zou hebben en die jullie in contact gebracht zou hebben met zuster Helen, die jullie geïntroduceerd zou hebben in een WhatsAppgroep, waardoor jullie toegang kregen tot online vieringen (CGVS, p. 8). Zo wist u niet wanneer en in welke omstandigheden Afsoen zich bekeerd had (CGVS, p. 13) en kon u geeneens zeggen tot welke stroming van het christendom Afsoen of de overige deelnemers van de huiskerk - waarbij u zich in februari 2019 aansloot, i.e. meer dan twee jaar voor uw (beweerde) vertrek uit Iran, waar u tweemaal deelnam aan een bijeenkomst en waarvan u de leden nadien zo nodig wilde helpen (CGVS, p. 14) – behoorden (CGVS, p. 14). Nochtans gaf u zelf ook aan dat het bijzonder gevaarlijk is om zich te bekeren in Iran en dergelijke geloofsactiviteiten uit te voeren waaruit blijkt dat u op de hoogte was van het risico dat een dergelijke beslissing – uw bekering - zou inhouden (CGVS, p. 13, 14, 15). Er mag dan ook op zijn minst verwacht worden dat u hierover op een doorleefde wijze enige basisinformatie zou kunnen geven, waar u echter op geen enkel moment in slaagde.

*Daarnaast moet er gewezen worden op het feit dat u tijdens uw onderhoud met een medewerker van de DVZ weliswaar verklaarde dat u zich bekeerd had tot het christendom, maar dat u dit specificeerde naar **Zarathustra**, i.e. de grondlegger van het zoroastrisme (verklaring DVZ d.d. 15/07/2021, vraag 9; vragenlijst CGVS d.d. 15/07/2021, vraag 3.5). Tijdens uw persoonlijk onderhoud met een medewerker van het Commissariaat-generaal verklaarde u evenwel dat u een **katholieke christen** bent (CGVS, p. 12). Hiermee geconfronteerd gaf u aan dat u niets over het christendom wist en in de veronderstelling was dat het zoroastrisme een christelijke stroming is (CGVS, p. 13). Deze rechtvaardiging is niet alleen*

geheel naast de kwestie maar ook in tegenstrijd met de beschikbare informatie waaruit blijkt dat Zarathustra, de grondlegger van het zoroastrisme, leefde tussen 1400 en 1200 vóór Christus. Gevraagd naar de verschillende stromingen van het christendom kwam u voorts niet verder dan het katholicisme en het orthodoxisme te benoemen (CGVS, p. 12). U kon ook geen enkel specifiek kenmerk waaruit het onderscheid tussen het katholicisme en een andere religie blijkt vermelden (CGVS, p. 13). Dat deze lacunaire kennis over uw nieuwe geloof te wijten is aan het feit dat u die dingen niet kon leren omdat u bijna analfabeet bent (CGVS, p. 14) en niet veel kon begrijpen van het christendom omdat u niet hooggeschoold was (CGVS, p. 12) houdt geen steek. Uit uw verklaringen blijkt evenwel dat u wel degelijk basisonderwijs heeft gekregen. U stelde immers tot de negende klas – of tot de vijfde klas (CGVS, p. 12) - naar school te zijn gegaan (Verklaring DVZ, vraag 11). Bovendien bent u de eigenaar en de manager van een eigen immokantoor (Verklaring DVZ, vraag 12; CGVS, p. 14). Dat u omwille van uw zelfverklaarde beperkte intellectuele vaardigheden geen kennis heeft van het christendom kan dan ook allerminst overtuigen. **Gevraagd waarom u voor het katholicisme koos kwam u overigens niet verder dan te stellen dat u het een mooie naam vond** (CGVS, p. 13). Dit is uiteraard niet ernstig, getuigt geenszins van een diepgaande interesse voor dit geloof en ondermijnt aldus de oprechtheid van uw geloofsbeleving geheel. Hetzelfde blijkt uit de vaststelling dat u nooit een Bijbel bezat (CGVS, p. 13) ofschoon men op heel eenvoudige wijze een bijbel in het Farsi kan downloaden (zie bijv. www.bible.com).

Volledigheidshalve kan er nog op volgende merkwaardige vaststelling gewezen worden. U verklaarde namelijk dat de enige andere sleutel van jullie woning, ofschoon eigendom van uw ouders, via hun streng gelovige moeder in handen is van de extreem islamitische broer van uw partner (CGVS, p. 5). Nochtans stelde u dat jullie christelijke cd's, pamfletten en brochures gewoon naast jullie computer lieten liggen (CGVS, p. 18). Een dergelijke handelswijze is niet ernstig, temeer u zich, zoals hierboven reeds aangestipt, ten zeerste bewust was van het risico dat jullie bekering inhield (CGVS, p. 13, 14 en 15).

Gelet op voorgaande kan er geen enkel geloof meer gehecht worden aan uw bewering dat u en uw partner zich in Iran bekeerden tot het christendom. In het licht hiervan kan er geen enkel geloof meer gehecht worden aan uw verklaringen dat uw schoonbroer op de hoogte kwam van uw partners bekering en haar om deze reden geslagen heeft (CGVS, p. 8). Evenmin kan er bijgevolg nog geloof gehecht worden aan de huiszoeking die later door de Iraanse autoriteiten in het bijzijn van uw schoonbroer Mohammad uitgevoerd zou zijn (CGVS, p. 9) en aan uw vrees voor Mohammad of anderen die u zouden doden omwille van deze bekering (CGVS, p. 8, 13, 19).

Voorgaande vaststellingen doen bovendien vermoeden dat u niet de gehele waarheid vertelde over uw relatie en uw huwelijk met F. én over wanneer, de omstandigheden waarin en de redenen waarom u Iran verlaten heeft.

Zo kan erop gewezen worden dat, aansluitend bij de ongeloofwaardig bevonden problemen met uw schoonbroer, het vermoeden rijst dat u uw paspoort en andere identiteitsdocumenten van u en uw partner (zoals jullie shenasnamehs, waarin het huwelijk en een eventuele scheiding ingeschreven worden) doelbewust tracht achter te houden voor de Belgische asielinstanties omdat hierin mogelijks informatie (een echtscheiding, een legaal vertrek, een eerdere vertrekdatum...) staat die niet overeenkomt met wat u ten aanzien van de Dienst Vreemdelingenzaken of het Commissariaat-generaal in het kader van uw verzoek om internationale bescherming verklaarde. Immers, gezien u verklaarde dat uw schoonbroer als enige persoon toegang heeft tot uw woning waarin onder meer jullie paspoorten en jullie shenasnamehs lagen bij jullie vertrek uit Iran (CGVS, p. 4 en 5), maar u omwille van uw bekering geen contact zou kunnen opnemen met uw schoonbroer om bijkomende documenten betreffende jullie identiteit over te maken (CGVS, p. 5), maar dat er aan jullie bekering en aldus aan de onmogelijkheid om met uw schoonbroer contact op te nemen geen enkel geloof gehecht kan worden, komt het hoogst merkwaardig over dat u tot op heden geen bijkomende documenten met betrekking tot de identiteit van u en uw partner heeft overgemaakt. Nochtans werd u gevraagd om zoveel mogelijk van jullie identiteitsdocumenten neer te leggen (CGVS, p. 5 en 20). Dat u dit tot op heden niet gedaan heeft roept ernstige vragen op, temeer u er wél in geslaagd bent (een kopie van een gedeelte van) uw huwelijksakte - waarover u overigens verklaarde dat deze net als jullie paspoorten en shenasnamehs, in uw woning in Teheran ligt (CGVS, p. 4) en dat u er geen toegang toe had (CGVS, p. 12) - neer te leggen na uw persoonlijk onderhoud.

Betreffende uw paspoort kan er voorts nog gewezen worden op het feit dat uw opeenvolgende verklaringen in dit verband niet overeenkomen. Tijdens uw onderhoud met een medewerker van de Dienst Vreemdelingenzaken gaf u aan dat uw eigen (legitieme) paspoort in beslag was genomen, alles

werd immers geregeld door een smokkelaar (Verklaring DVZ, vraag 24). Later gaf u daarentegen aan dat u en uw verloofde jullie paspoorten hadden achtergelaten in jullie woning in Teheran omdat jullie in allerijl moesten vluchten (CGVS, p. 2 en 5). Ook de vaststelling dat u aanvankelijk verklaarde Iran verlaten te hebben twee weken vóór 5 juli 2021, i.e. de dag dat u in België aankwam, en u aldus twee weken in Turkije doorgebracht heeft (Verklaring DVZ, vraag 32), daar waar u later stelde dat u na uw aankomst in Turkije na slechts drie of vier dagen verder reisde naar België (CGVS, p. 13) komt overigens bevreemdend over.

Ook betreffende uw huidige relatie met F. kunnen er bijkomende vraagtekens geplaatst worden. Zo kan er op gewezen worden dat u slechts uiterst beperkte inspanningen deed om terug met haar in contact te komen na uw vertrek uit Turkije. Jullie verloren het contact in Turkije toen u het vliegtuig nam naar België – al was u in de veronderstelling dat u rechtstreeks naar Engeland zou vliegen (CGVS, p. 2 en 3). Uw partner bleef in Turkije achter. Jullie hadden evenwel geen enkel plan over hoe jullie elkaar opnieuw zouden ontmoeten in Engeland (CGVS, p. 10). Dat u genoeg nam met een Turkse simkaart waarop uw verloofde u ging bellen om opnieuw in contact te komen eens jullie beiden in Engeland waren (CGVS, p. 10) komt weinig aannemelijk over. Verder ondernam u zelfs slechts één enkele poging om het nummer van uw verloofde op te bellen. U kon haar evenwel niet bereiken (CGVS, p. 10). Zelfs in uw situatie, gelet op uw verblijf in een gesloten opvangcentrum, is dit een zeer beperkte inspanning om het contact met uw partner te herstellen. U vroeg zelfs niet eens aan uw vriend Ehsan om meer te weten te komen over haar, eventueel via de smokkelaar die hij regelde, omdat dit volgens u taboe is (CGVS, p. 20). Ook uit de e-mails van M.Y., de persoon die erin slaagde om enkele pagina's van uw paspoort en uw huwelijksakte, uw rijbewijs en documenten betreffende haar professionele carrière aan u over te maken, blijkt allerm minst dat u naar uw partner geïnformeerd zou hebben. Dat u niet meer stappen ondernomen heeft om opnieuw in contact te komen met uw partner, met wie u samen uit Iran gevlucht bent omwille van jullie problemen met haar ex-werkgever en over wie u verklaarde dat zij tot op heden uw echtgenote is, is bijzonder weinig aannemelijk.

Bovenstaande elementen zijn ernstige indicaties dat u niet de gehele waarheid vertelde over uw huidige burgerlijke staat, het ogenblik en de manier waarop, over de redenen waarom en de omstandigheden waarin u Iran verlaten heeft. Deze vaststellingen doen ten zeerste afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid. De twijfels rond uw huidige burgerlijke staat plaatsen bovendien ook de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw concrete vluchtaanleiding op de helling. U verklaarde namelijk dat u op de avond van jullie vlucht uit jullie woning uw partner betrapte op een telefoongesprek met M.G., haar ex-werkgever. Zij vertelde u hierop dat deze man haar tweemaal verkracht had, dat u hem hierna opzocht, hem enkele rake klappen gaf en hem voor dood achterliet (CGVS, p. 8 en 9). U vreest bij een terugkeer naar Iran dan ook gearresteerd of geliquideerd te worden omwille van deze gebeurtenissen (CGVS, p. 9). Gelet op het feit dat uw vluchtaanleiding onlosmakelijk verbonden is met uw relatie en samenwoning met F. en gezien er zoals hierboven vastgesteld stevige twijfels rijzen in dit verband, kan er bijgevolg een ernstig voorbehoud geplaatst worden bij de geloofwaardigheid van uw verklaringen betreffende het conflict met M.G..

Deze vaststelling kan bovendien onderbouwd worden door onderstaande bevindingen.

Zo dient er vooreerst benadrukt te worden opgemerkt dat u deze vrees geheel onvermeld liet tijdens uw onderhoud met een medewerker van de DVZ. Hiermee geconfronteerd door het CGVS stelde u dat u aangemaand werd het kort te houden en hier geen directe vragen over kreeg (CGVS, p. 10). Dit kan uw stilzwijgen omtrent dit probleem echter niet verschonen. Uit uw verklaringen blijkt immers dat dit incident en het bezoek van de autoriteiten onmiddellijk nadien ertoe leidde dat u wegvluchtte uit uw woning en onderdook in de woning van uw vriend Ehsan (CGVS, p. 9). Ofschoon op diezelfde avond ook het incident tussen uw verloofde en uw schoonbroer had plaatsgevonden en uw schoonbroer de autoriteiten vergezelde - en de huiszoeking aldus voornamelijk in dit kader gesitueerd zou moeten worden -, komt het bijzonder weinig aannemelijk over dat u uw aanvaring met (en uw vrees voor) M.G., de ex-werkgever van uw verloofde die aan het hoofd staat van een zeer belangrijk staatsbedrijf en een machtig man (CGVS, p. 9), totaal onuitgesproken laat. Nochtans werd u expliciet gevraagd alle feiten te vermelden die leidden tot uw vlucht uit Iran (vragenlijst CGVS, vraag 3.5) en werd u gevraagd of u problemen kende met de autoriteiten, met medeburgers of van algemene aard (vragenlijst CGVS, vraag 3.7) en of u nog iets toe te voegen had (vragenlijst CGVS, vraag 3.8). Bovendien werden uw verklaringen op de DVZ aan u voorgelezen in het Farsi en heeft u deze voor akkoord ondertekend zonder gebruik te maken van de mogelijkheid om eventuele correcties aan te brengen, zodat u zich uitdrukkelijk akkoord heeft verklaard met de inhoud ervan. Bij aanvang van het persoonlijk onderhoud bij het CGVS werd u nogmaals gevraagd of u alle essentiële elementen had weergegeven bij de DVZ

hetgeen u bevestigde (CGVS, p. 2). Dat u deze gebeurtenissen in eerste instantie geheel onvermeld liet, doet op bijzonder ernstige wijze afbreuk aan de geloofwaardigheid ervan.

Voorts waren ook uw verklaringen over deze problemen te vaag en onwaarschijnlijk om ze aannemelijk te kunnen maken. Gevraagd naar de eerste keer dat uw verloofde door deze man werd aangerand, kon u deze gebeurtenis niet preciezer situeren dan ergens begin of midden 1397 (CGVS, p. 11). U kon niet met zekerheid zeggen of uw verloofde deze man nog zag nadat ze stopte met werken (CGVS, p. 17), noch welke boodschap hij had toen hij haar opbelde de avond dat u dit alles ontdekte (CGVS, p. 17), noch of hij eerder ook al had gebeld (CGVS, p. 17). U stelde direct hierna dat uw verloofde wel had gezegd dat hij af en toe belde (CGVS, p. 17) maar kon niet inschatten hoe vaak dit gebeurde (CGVS, p. 18). Nochtans kan er verwacht worden van een verzoeker om internationale bescherming dat hij zich zo spontaan en zo volledig mogelijk informeert over alle elementen die verband houden met zijn asielrelaas, hetgeen hier niet het geval is. Bovendien gaf u te kennen dat u niets meer te weten trachtte te komen over M.G., over mogelijke eerdere slachtoffers (CGVS, p. 9, 18) of over het gevaar dat jullie werkelijk liepen van deze volgens u nochtans machtige man (CGVS, p. 18). U deed dit niet omdat hij niet belangrijk voor u was (CGVS, p. 18) en stelde dat u deze man niet goed kent omdat u hem slechts enkele keren ontmoette (CGVS, p. 11). Dit is echter absoluut niet in overeenstemming met een vrees vervolgd te worden door deze machtige man. Ook de verdere opvolging van uw voorgehouden problemen na uw vertrek uit Iran is dermate beperkt dat dit onmogelijk in overeenstemming kan worden gebracht met een vrees voor vervolging of reëel risico op het lijden van ernstige schade. U wist niet wie er na uw vertrek in jullie huis – nog steeds de eigendom van uw ouders – ging wonen (CGVS, p. 4) ofschoon dit de plek is waar de autoriteiten binnenvielen. Uw vriend Puya woonde nochtans tegenover dit huis (CGVS, p. 9) waardoor u bij hem hiernaar zou kunnen polsen. Verder vroeg u uw zus nooit of zij of andere familieleden nog iets hebben vernomen van M.G. na uw vertrek (CGVS, p. 9). Dat u dit niet deed uit schaamte (CGVS, p. 10) biedt hiertoe geen verschuiving daar zoals hierboven reeds aangestipt van een verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijs verwacht wordt dat hij zich zo volledig mogelijk informeert over die elementen die rechtstreeks in verband staan met de kern van zijn vrees.

Voorgaande noopt ertoe te besluiten dat u ook uw concrete vluchtaanleiding, met name het conflict met M.G., niet aannemelijk heeft gemaakt.

Aldus heeft u niet aannemelijk gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging heeft zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of dat er in uw hoofde een reëel risico op het lijden van ernstige schade bestaat zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert, werd aan het administratieve dossier toegevoegd.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. De kopie van enkele bladzijden van uw Iraans paspoort en uw rijbewijs zijn slechts indicaties van uw identiteit en nationaliteit, die in deze beslissing niet meteen betwist worden. De kopies van enkele pagina's van uw huwelijksakte tonen enigszins aan dat u huwde met F.. Dit document spreekt zich evenwel niet uit over uw huidige burgerlijk staat. De arbeidscontracten en de gegevens van het Centrum voor Sociaal Welzijn tonen slechts aan dat uw partner enkele jaren gewerkt heeft voor het staatsbedrijf Astan Quds Razavi. Uit het schrijven van uw partner aan haar werkgever d.d. 20/03/1399 (= 9 juni 2020) kan hooguit afgeleid worden dat haar werkcontract op 31/03/1399 (= 20 juni 2020) beëindigd zou worden en dat ze zelf aangegeven heeft niet verder tewerkgesteld te willen worden bij dit bedrijf.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1 A van het Verdrag van Genève, van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, van de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering *juncto* het zorgvuldigheidsbeginsel en van artikel 3 van het EVRM *juncto* artikel 48/4, §2, b van de Vreemdelingenwet.

In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering *juncto* het zorgvuldigheidsbeginsel.

In een derde middel voert verzoeker de schending aan van artikel 3 van het EVRM *juncto* artikel 48/4, §2, b van de Vreemdelingenwet.

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

Daargelaten de vaststelling dat de Raad in het kader van het beroep tegen de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor vluchtelingen en de staatlozen geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel, maakt de toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 EVRM is dan ook niet aan de orde.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoekende partij al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.3. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad evenmin geloof hechten aan verzoekers asielrelaas. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde dan ook terecht het volgende vast:

“Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 en 57/6/4, eerste lid van de Vreemdelingenwet.

Het feit dat u de autoriteiten hebt misleid met betrekking tot uw identiteit en/of uw nationaliteit door valse informatie of valse documenten te verstrekken rechtvaardigde dat een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek. Er werd immers vastgesteld dat u bij aankomst in België in het bezit was van een vervalste Belgische identiteitskaart.

Na grondig onderzoek van al uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier dient geconcludeerd te worden dat u noch het vluchtelingenstatuut, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan worden toegekend. U bent er immers niet in geslaagd een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst dient vastgesteld dat u u en uw partners bekering tot het christendom niet aannemelijk heeft gemaakt.

Zo kan er op gewezen worden dat de geloofwaardigheid van uw partners bekering ondermijnd wordt door een bevreemdende vaststelling met betrekking tot uw verklaringen aangaande haar persoonlijke leefwereld. U beweerde namelijk dat uw verloofde zeer streng religieus werd opgevoed (CGVS, p. 11), dat haar moeder zeer gelovig is (CGVS, p. 11) en dat haar broer Mohammad een extreme islamiet is (vragenlijst CGVS d.d. 15/07/2021, vraag 3.5). Dit klemt echter met uw latere bewering dat F. Engels (...) studeerde, dat haar familie haar opleidingen en cursussen nooit als problematisch ervaarden en dat zij haar zelfs lieten volleyballen (CGVS, p. 15). Dat u enerzijds stelde dat de familie van uw partner zeer religieus is maar anderzijds ook aangaf dat uw partner anderzijds een dergelijke vrijheid werd geboden is weinig aannemelijk. Dat F. zich naar uw mening bekeerde omdat ze tegen de verplichte hijab was, omdat ze niet wilde dat ze verplicht werd om te bidden en te vasten en omdat haar familie haar erg onder druk zette (CGVS, p. 15) kan dan ook niet overtuigen. Dat u geen aannemelijke verklaringen kan afleggen over uw partners beweegredenen om zich te bekeren tot een andere religie doet dan ook afbreuk aan haar bekering en - gezien u zich door toedoen van F. bekeerde (CGVS, p. 6, 8 en 12) - aan uw bekering.

De geloofwaardigheid van uw verklaringen aangaande jullie bekering wordt bijkomend ondermijnd door de vaststelling dat u niet eens kon zeggen tot welke stroming uw verloofde zich bekeerde (CGVS, p. 12). Nochtans bekeerde u zich door toedoen van uw partner F. tot het christendom (CGVS, p. 6, 8 en

12). Evenmin wist u concrete informatie te geven over Afsoen, de persoon die F. bekeerd zou hebben en die jullie in contact gebracht zou hebben met zuster Helen, die jullie geïntroduceerd zou hebben in een WhatsAppgroep, waardoor jullie toegang kregen tot online vieringen (CGVS, p. 8). Zo wist u niet wanneer en in welke omstandigheden Afsoen zich bekeerd had (CGVS, p. 13) en kon u geeneens zeggen tot welke stroming van het christendom Afsoen of de overige deelnemers van de huiskerk - waarbij u zich in februari 2019 aansloot, i.e. meer dan twee jaar voor uw (beweerde) vertrek uit Iran, waar u tweemaal deelnam aan een bijeenkomst en waarvan u de leden nadien zo nodig wilde helpen (CGVS, p. 14) – behoorden (CGVS, p. 14). Nochtans gaf u zelf ook aan dat het bijzonder gevaarlijk is om zich te bekeren in Iran en dergelijke geloofsactiviteiten uit te voeren waaruit blijkt dat u op de hoogte was van het risico dat een dergelijke beslissing – uw bekering - zou inhouden (CGVS, p. 13, 14, 15). Er mag dan ook op zijn minst verwacht worden dat u hierover op een doorleefde wijze enige basisinformatie zou kunnen geven, waar u echter op geen enkel moment in slaagde.

Daarnaast moet er gewezen worden op het feit dat u tijdens uw onderhoud met een medewerker van de DVZ weliswaar verklaarde dat u zich bekeerd had tot het christendom, maar dat u dit specificeerde naar **Zarathustra**, i.e. de grondlegger van het zoroastrisme (verklaring DVZ d.d. 15/07/2021, vraag 9; vragenlijst CGVS d.d. 15/07/2021, vraag 3.5). Tijdens uw persoonlijk onderhoud met een medewerker van het Commissariaat-generaal verklaarde u evenwel dat u een **katholieke christen** bent (CGVS, p. 12). Hiermee geconfronteerd gaf u aan dat u niets over het christendom wist en in de veronderstelling was dat het zoroastrisme een christelijke stroming is (CGVS, p. 13). Deze rechtvaardiging is niet alleen geheel naast de kwestie maar ook in tegenstrijd met de beschikbare informatie waaruit blijkt dat Zarathustra, de grondlegger van het zoroastrisme, leefde tussen 1400 en 1200 vóór Christus. Gevraagd naar de verschillende stromingen van het christendom kwam u voorts niet verder dan het katholicisme en het orthodoxisme te benoemen (CGVS, p. 12). U kon ook geen enkel specifiek kenmerk waaruit het onderscheid tussen het katholicisme en een andere religie blijkt vermelden (CGVS, p. 13). Dat deze lacunaire kennis over uw nieuwe geloof te wijten is aan het feit dat u die dingen niet kon leren omdat u bijna analfabeet bent (CGVS, p. 14) en niet veel kon begrijpen van het christendom omdat u niet hooggeschoold was (CGVS, p. 12) houdt geen steek. Uit uw verklaringen blijkt evenwel dat u wel degelijk basisonderwijs heeft gekregen. U stelde immers tot de negende klas – of tot de vijfde klas (CGVS, p. 12) - naar school te zijn gegaan (Verklaring DVZ, vraag 11). Bovendien bent u de eigenaar en de manager van een eigen immokantoor (Verklaring DVZ, vraag 12; CGVS, p. 14). Dat u omwille van uw zelfverklaarde beperkte intellectuele vaardigheden geen kennis heeft van het christendom kan dan ook allerminst overtuigen. **Gevraagd waarom u voor het katholicisme koos kwam u overigens niet verder dan te stellen dat u het een mooie naam vond** (CGVS, p. 13). Dit is uiteraard niet ernstig, getuigt geenszins van een diepgaande interesse voor dit geloof en ondermijnt aldus de oprechtheid van uw geloofsbeleving geheel. Hetzelfde blijkt uit de vaststelling dat u nooit een Bijbel bezat (CGVS, p. 13) ofschoon men op heel eenvoudige wijze een bijbel in het Farsi kan downloaden (zie bijv. www.bible.com).

Volledigheidshalve kan er nog op volgende merkwaardige vaststelling gewezen worden. U verklaarde namelijk dat de enige andere sleutel van jullie woning, ofschoon eigendom van uw ouders, via hun streng gelovige moeder in handen is van de extreem islamitische broer van uw partner (CGVS, p. 5). Nochtans stelde u dat jullie christelijke cd's, pamfletten en brochures gewoon naast jullie computer lieten liggen (CGVS, p. 18). Een dergelijke handelswijze is niet ernstig, temeer u zich, zoals hierboven reeds aangestipt, ten zeerste bewust was van het risico dat jullie bekering inhield (CGVS, p. 13, 14 en 15).

Gelet op voorgaande kan er geen enkel geloof meer gehecht worden aan uw bewering dat u en uw partner zich in Iran bekeerden tot het christendom. In het licht hiervan kan er geen enkel geloof meer gehecht worden aan uw verklaringen dat uw schoonbroer op de hoogte kwam van uw partners bekering en haar om deze reden geslagen heeft (CGVS, p. 8). Evenmin kan er bijgevolg nog geloof gehecht worden aan de huiszoeking die later door de Iraanse autoriteiten in het bijzijn van uw schoonbroer Mohammad uitgevoerd zou zijn (CGVS, p. 9) en aan uw vrees voor Mohammad of anderen die u zouden doden omwille van deze bekering (CGVS, p. 8, 13, 19).

Voorgaande vaststellingen doen bovendien vermoeden dat u niet de gehele waarheid vertelde over uw relatie en uw huwelijk met F. én over wanneer, de omstandigheden waarin en de redenen waarom u Iran verlaten heeft.

Zo kan erop gewezen worden dat, aansluitend bij de ongeloofwaardig bevonden problemen met uw schoonbroer, het vermoeden rijst dat u uw paspoort en andere identiteitsdocumenten van u en uw partner (zoals jullie shenasnamehs, waarin het huwelijk en een eventuele scheiding ingeschreven

worden) doelbewust tracht achter te houden voor de Belgische asielinstanties omdat hierin mogelijks informatie (een echtscheiding, een legaal vertrek, een eerdere vertrekdatum...) staat die niet overeenkomt met wat u ten aanzien van de Dienst Vreemdelingenzaken of het Commissariaat-generaal in het kader van uw verzoek om internationale bescherming verklaarde. Immers, gezien u verklaarde dat uw schoonbroer als enige persoon toegang heeft tot uw woning waarin onder meer jullie paspoorten en jullie shenasnamehs lagen bij jullie vertrek uit Iran (CGVS, p. 4 en 5), maar u omwille van uw bekering geen contact zou kunnen opnemen met uw schoonbroer om bijkomende documenten betreffende jullie identiteit over te maken (CGVS, p. 5), maar dat er aan jullie bekering en aldus aan de onmogelijkheid om met uw schoonbroer contact op te nemen geen enkel geloof gehecht kan worden, komt het hoogst merkwaardig over dat u tot op heden geen bijkomende documenten met betrekking tot de identiteit van u en uw partner heeft overgemaakt. Nochtans werd u gevraagd om zoveel mogelijk van jullie identiteitsdocumenten neer te leggen (CGVS, p. 5 en 20). Dat u dit tot op heden niet gedaan heeft roept ernstige vragen op, temeer u er wél in geslaagd bent (een kopie van een gedeelte van) uw huwelijksakte - waarover u overigens verklaarde dat deze net als jullie paspoorten en shenasnamehs, in uw woning in Teheran ligt (CGVS, p. 4) en dat u er geen toegang toe had (CGVS, p. 12) - neer te leggen na uw persoonlijk onderhoud.

Betreffende uw paspoort kan er voorts nog gewezen worden op het feit dat uw opeenvolgende verklaringen in dit verband niet overeenkomen. Tijdens uw onderhoud met een medewerker van de Dienst Vreemdelingenzaken gaf u aan dat uw eigen (legitieme) paspoort in beslag was genomen, alles werd immers geregeld door een smokkelaar (Verklaring DVZ, vraag 24). Later gaf u daarentegen aan dat u en uw verloofde jullie paspoorten hadden achtergelaten in jullie woning in Teheran omdat jullie in allerijl moesten vluchten (CGVS, p. 2 en 5). Ook de vaststelling dat u aanvankelijk verklaarde Iran verlaten te hebben twee weken vóór 5 juli 2021, i.e. de dag dat u in België aankwam, en u aldus twee weken in Turkije doorgebracht heeft (Verklaring DVZ, vraag 32), daar waar u later stelde dat u na uw aankomst in Turkije na slechts drie of vier dagen verder reisde naar België (CGVS, p. 13) komt overigens bevreemdend over.

Ook betreffende uw huidige relatie met F. kunnen er bijkomende vraagtekens geplaatst worden. Zo kan er op gewezen worden dat u slechts uiterst beperkte inspanningen deed om terug met haar in contact te komen na uw vertrek uit Turkije. Jullie verloren het contact in Turkije toen u het vliegtuig nam naar België – al was u in de veronderstelling dat u rechtstreeks naar Engeland zou vliegen (CGVS, p. 2 en 3). Uw partner bleef in Turkije achter. Jullie hadden evenwel geen enkel plan over hoe jullie elkaar opnieuw zouden ontmoeten in Engeland (CGVS, p. 10). Dat u genoeg nam met een Turkse simkaart waarop uw verloofde u ging bellen om opnieuw in contact te komen eens jullie beiden in Engeland waren (CGVS, p. 10) komt weinig aannemelijk over. Verder ondernam u zelfs slechts één enkele poging om het nummer van uw verloofde op te bellen. U kon haar evenwel niet bereiken (CGVS, p. 10). Zelfs in uw situatie, gelet op uw verblijf in een gesloten opvangcentrum, is dit een zeer beperkte inspanning om het contact met uw partner te herstellen. U vroeg zelfs niet eens aan uw vriend Ehsan om meer te weten te komen over haar, eventueel via de smokkelaar die hij regelde, omdat dit volgens u taboe is (CGVS, p. 20). Ook uit de e-mails van M.Y., de persoon die erin slaagde om enkele pagina's van uw paspoort en uw huwelijksakte, uw rijbewijs en documenten betreffende haar professionele carrière aan u over te maken, blijkt allerm minst dat u naar uw partner geïnformeerd zou hebben. Dat u niet meer stappen ondernomen heeft om opnieuw in contact te komen met uw partner, met wie u samen uit Iran gevlucht bent omwille van jullie problemen met haar ex-werkgever en over wie u verklaarde dat zij tot op heden uw echtgenote is, is bijzonder weinig aannemelijk.

Bovenstaande elementen zijn ernstige indicaties dat u niet de gehele waarheid vertelde over uw huidige burgerlijke staat, het ogenblik en de manier waarop, over de redenen waarom en de omstandigheden waarin u Iran verlaten heeft. Deze vaststellingen doen ten zeerste afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid. De twijfels rond uw huidige burgerlijke staat plaatsen bovendien ook de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw concrete vluchtaanleiding op de helling. U verklaarde namelijk dat u op de avond van jullie vlucht uit jullie woning uw partner betrapte op een telefoongesprek met M.G., haar ex-werkgever. Zij vertelde u hierop dat deze man haar tweemaal verkracht had, dat u hem hierna opzocht, hem enkele rake klappen gaf en hem voor dood achterliet (CGVS, p. 8 en 9). U vreest bij een terugkeer naar Iran dan ook gearresteerd of geliquideerd te worden omwille van deze gebeurtenissen (CGVS, p. 9). Gelet op het feit dat uw vluchtaanleiding onlosmakelijk verbonden is met uw relatie en samenwoning met F. en gezien er zoals hierboven vastgesteld stevige twijfels rijzen in dit verband, kan er bijgevolg een ernstig voorbehoud geplaatst worden bij de geloofwaardigheid van uw verklaringen betreffende het conflict met M.G..

Deze vaststelling kan bovendien onderbouwd worden door onderstaande bevindingen.

Zo dient er vooreerst benadrukt te worden opgemerkt dat u deze vrees geheel onvermeld liet tijdens uw onderhoud met een medewerker van de DVZ. Hiermee geconfronteerd door het CGVS stelde u dat u aangemaand werd het kort te houden en hier geen directe vragen over kreeg (CGVS, p. 10). Dit kan uw stilzwijgen omtrent dit probleem echter niet verschonen. Uit uw verklaringen blijkt immers dat dit incident en het bezoek van de autoriteiten onmiddellijk nadien ertoe leidde dat u wegluchtte uit uw woning en onderdook in de woning van uw vriend Ehsan (CGVS, p. 9). Ofschoon op diezelfde avond ook het incident tussen uw verloofde en uw schoonbroer had plaatsgevonden en uw schoonbroer de autoriteiten vergezelde - en de huiszoeking aldus voornamelijk in dit kader gesitueerd zou moeten worden -, komt het bijzonder weinig aannemelijk over dat u uw aanvaring met (en uw vrees voor) M.G., de ex-werkgever van uw verloofde die aan het hoofd staat van een zeer belangrijk staatsbedrijf en een machtig man (CGVS, p. 9), totaal onuitgesproken laat. Nochtans werd u expliciet gevraagd alle feiten te vermelden die leidden tot uw vlucht uit Iran (vragenlijst CGVS, vraag 3.5) en werd u gevraagd of u problemen kende met de autoriteiten, met medeburgers of van algemene aard (vragenlijst CGVS, vraag 3.7) en of u nog iets toe te voegen had (vragenlijst CGVS, vraag 3.8). Bovendien werden uw verklaringen op de DVZ aan u voorgelezen in het Farsi en heeft u deze voor akkoord ondertekend zonder gebruik te maken van de mogelijkheid om eventuele correcties aan te brengen, zodat u zich uitdrukkelijk akkoord heeft verklaard met de inhoud ervan. Bij aanvang van het persoonlijk onderhoud bij het CGVS werd u nogmaals gevraagd of u alle essentiële elementen had weergegeven bij de DVZ hetgeen u bevestigde (CGVS, p. 2). Dat u deze gebeurtenissen in eerste instantie geheel onvermeld liet, doet op bijzonder ernstige wijze afbreuk aan de geloofwaardigheid ervan.

Voorts waren ook uw verklaringen over deze problemen te vaag en onwaarschijnlijk om ze aannemelijk te kunnen maken. Gevraagd naar de eerste keer dat uw verloofde door deze man werd aangerand, kon u deze gebeurtenis niet preciezer situeren dan ergens begin of midden 1397 (CGVS, p. 11). U kon niet met zekerheid zeggen of uw verloofde deze man nog zag nadat ze stopte met werken (CGVS, p. 17), noch welke boodschap hij had toen hij haar opbelde de avond dat u dit alles ontdekte (CGVS, p. 17), noch of hij eerder ook al had gebeld (CGVS, p. 17). U stelde direct hierna dat uw verloofde wel had gezegd dat hij af en toe belde (CGVS, p. 17) maar kon niet inschatten hoe vaak dit gebeurde (CGVS, p. 18). Nochtans kan er verwacht worden van een verzoeker om internationale bescherming dat hij zich zo spontaan en zo volledig mogelijk informeert over alle elementen die verband houden met zijn asielrelaas, hetgeen hier niet het geval is. Bovendien gaf u te kennen dat u niets meer te weten trachtte te komen over M.G., over mogelijke eerdere slachtoffers (CGVS, p. 9, 18) of over het gevaar dat jullie werkelijk liepen van deze volgens u nochtans machtige man (CGVS, p. 18). U deed dit niet omdat hij niet belangrijk voor u was (CGVS, p. 18) en stelde dat u deze man niet goed kent omdat u hem slechts enkele keren ontmoette (CGVS, p. 11). Dit is echter absoluut niet in overeenstemming met een vrees vervolgd te worden door deze machtige man. Ook de verdere opvolging van uw voorgehouden problemen na uw vertrek uit Iran is dermate beperkt dat dit onmogelijk in overeenstemming kan worden gebracht met een vrees voor vervolging of reëel risico op het lijden van ernstige schade. U wist niet wie er na uw vertrek in jullie huis – nog steeds de eigendom van uw ouders – ging wonen (CGVS, p. 4) ofschoon dit de plek is waar de autoriteiten binnenvielen. Uw vriend Puya woonde nochtans tegenover dit huis (CGVS, p. 9) waardoor u bij hem hiernaar zou kunnen polsen. Verder vroeg u uw zus nooit of zij of andere familieleden nog iets hebben vernomen van M.G. na uw vertrek (CGVS, p. 9). Dat u dit niet deed uit schaamte (CGVS, p. 10) biedt hiertoe geen verschoning daar zoals hierboven reeds aangestipt van een verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijs verwacht wordt dat hij zich zo volledig mogelijk informeert over die elementen die rechtstreeks in verband staan met de kern van zijn vrees.

Voorgaande noopt ertoe te besluiten dat u ook uw concrete vluchtaanleiding, met name het conflict met M.G., niet aannemelijk heeft gemaakt.

Aldus heeft u niet aannemelijk gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging heeft zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of dat er in uw hoofde een reëel risico op het lijden van ernstige schade bestaat zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert, werd aan het administratieve dossier toegevoegd.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. De kopie van enkele bladzijden van uw Iraans paspoort en uw rijbewijs zijn slechts indicaties van uw identiteit en nationaliteit, die in deze beslissing niet meteen betwist worden. De kopies van enkele pagina's van uw

huwelijksakte tonen enigszins aan dat u huwde met F.. Dit document spreekt zich evenwel niet uit over uw huidige burgerlijk staat. De arbeidscontracten en de gegevens van het Centrum voor Sociaal Welzijn tonen slechts aan dat uw partner enkele jaren gewerkt heeft voor het staatsbedrijf Astan Quds Razavi. Uit het schrijven van uw partner aan haar werkgever d.d. 20/03/1399 (= 9 juni 2020) kan hooguit afgeleid worden dat haar werkcontract op 31/03/1399 (= 20 juni 2020) beëindigd zou worden en dat ze zelf aangegeven heeft niet verder tewerkgesteld te willen worden bij dit bedrijf.”.

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen.

Verzoeker geeft waar in de bestreden beslissing geoordeeld werd dat de versnelde procedure kon worden toegepast aan dat de verwerende partij over het hoofd ziet dat hij een asielzoeker is.

Blijkens de bestreden beslissing werd verzoekers verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld onder toepassing van artikel 57/6/1, §1 van de Vreemdelingenwet.

Artikel 57/6/1, §1, eerste lid luidt:

“De commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen indien: [...]

c) de verzoeker de autoriteiten heeft misleid met betrekking tot zijn identiteit en/of zijn nationaliteit door valse informatie of valse documenten te verstrekken of door informatie of relevante documenten die een negatieve invloed op de beslissing hadden kunnen hebben, achter te houden; of [...].”.

Verzoeker betwist niet een vals paspoort te hebben aangewend.

De commissaris-generaal heeft derhalve een correcte toepassing gemaakt van de versnelde procedure zoals bepaald in voormeld artikel bij de behandeling van verzoekers verzoek.

Van verzoeker kan, als verzoeker om internationale bescherming die beweert zich te hebben bekeerd, voorts verwacht worden dat hij kan uiteenzetten om welke reden en op welke wijze het proces van bekering is geschied, alsook wat de persoonlijke betekenis van de bekering of van de nieuwe geloofsovertuiging inhoudt. De verzoeker om internationale bescherming moet gedetailleerde verklaringen kunnen afleggen van zijn algemene kennis van de geloofsleer en de geloofspraktijk en, indien van toepassing, van zijn kennis van de kerkgang en de evangeliseringsactiviteiten. Dit geldt des te meer wanneer de verzoeker om internationale bescherming afkomstig is uit een land waar de bekering tot een andere dan de in het land algemeen gangbare geloofsovertuiging, strafbaar en maatschappelijk niet aanvaardbaar is, daar een bekering in die omstandigheden ingrijpende en verstrekken gevolgen heeft voor de verzoeker om internationale bescherming.

Waar verzoeker erop wijst dat de religieuze familie geen bezwaar heeft om een taal die overal ter wereld wordt geleerd te leren en dat er niet met jongens werd gevolleybald, maar met meisjes en dat Iran veel vrouwelijke sportbeoefenaars heeft, beperkt hij zich tot enkele algemene opmerkingen, maar plaatst hij de concrete vaststellingen niet in een ander daglicht. Verzoeker verklaarde immers zelf dat F. zeer streng religieus werd opgevoed, dat haar moeder zeer gelovig is en dat haar broer M. een extreme islamiet is, hetgeen moeilijk verenigbaar is met de latere bewering dat F. Engels studeerde, dat haar familie haar opleidingen en cursussen nooit als problematisch ervoeren en dat zij haar zelfs lieten volleyballen.

Van verzoeker mag voorts wel degelijk worden verwacht dat hij specifiek en doorleefd kan uiteenzetten om welke reden en op welke wijze het proces van bekering is geschied, alsook wat de persoonlijke betekenis van de bekering of van de nieuwe geloofsovertuiging inhoudt te meer verzoeker zich hierdoor zelf heeft bekeerd. Het feit dat verzoeker niet verder komt dan de bewering dat F. zich bekeerde omdat ze tegen de verplichte hijab was, omdat ze niet wilde dat ze verplicht werd om te bidden en te vasten en omdat haar familie haar erg onder druk zette, doet evenzeer afbreuk aan de oprechtheid en geloofwaardigheid van de beweerde bekering van F. en deze van hemzelf, gezien hij zich door toedoen van F. bekeerde.

Waar verzoeker aangeeft dat het voldoende is dat hij weet hoe F. zich heeft bekeerd en dat het niet de gewoonte is in Iran om door te vragen aan andere geloofsgenoten hoe ze zich bekeerd hebben, doet hij geen afbreuk aan de pertinente vaststelling dat hij niet eens kon zeggen tot welke stroming zijn verloofde zich bekeerde, hoewel hij zich naar eigen zeggen door toedoen van zijn partner F. tot het

christendom bekeerde. Evenmin wist verzoeker concrete informatie te geven over Afsoen, de persoon die F. bekeerd zou hebben en die hen in contact gebracht zou hebben met zuster Helen, die hen geïntroduceerd zou hebben in een WhatsAppgroep, waardoor zij toegang kregen tot online vieringen. Verzoeker wist dan ook niet wanneer en in welke omstandigheden Afsoen zich bekeerd had en kon geeneens zeggen tot welke stroming van het christendom Afsoen of de overige deelnemers van de huiskerk - waarbij hij zich in februari 2019 aansloot, waar hij tweemaal deelnam aan een bijeenkomst en waarvan hij de leden nadien zo nodig wilde helpen – behoorden.

Daarnaast moet er gewezen worden op het feit dat verzoeker tijdens het onderhoud op de Dienst Vreemdelingenzaken weliswaar verklaarde dat hij zich bekeerd had tot het christendom, maar dat hij dit specificeerde naar "*Zarathustra*", i.e. de grondlegger van het zoroastrisme, zoals blijkt uit informatie aanwezig in het administratief dossier. Tijdens het persoonlijk onderhoud met een medewerker van het Commissariaat-generaal verklaarde verzoeker echter dat hij een katholieke christen is. Wanneer verzoeker hiermee wordt geconfronteerd geeft verzoeker toe niets over het christendom te weten en in de veronderstelling te verkeren dat het zoroastrisme een christelijke stroming is, hetgeen in strijd is met de informatie aanwezig in het administratief dossier. Gevraagd naar de verschillende stromingen van het christendom kwam verzoeker niet verder dan het katholicisme en het orthodoxisme te benoemen. Verzoeker kon ook geen enkel specifiek kenmerk waaruit het onderscheid tussen het katholicisme en een andere religie blijkt vermelden.

In het licht van de door verzoeker geschetste omstandigheden en het gegeven dat hij zelf aangeeft dat het bijzonder gevaarlijk is om zich te bekeren in Iran en dergelijke geloofsactiviteiten uit te voeren mag dan ook op zijn minst verwacht worden dat verzoeker desbetreffend meer informatie kan geven.

De verwijzing naar een rapport teneinde aan te tonen dat religie geen exacte wetenschap kan dan ook niet volstaan ter verschoning van dergelijke lacunaire kennis omtrent fundamentele aspecten verbonden aan het geloof waartoe verzoeker stelt zich te hebben bekeerd en de concrete omstandigheden waarin dit gebeurde.

Waar verzoeker in het verzoekschrift opnieuw verwijst naar zijn analfabetisme en het feit dat hij geen examens aflegde om voorts te stellen dat hij zijn kennis voldoende is voor iemand die net bekeerd is, gaat hij voorbij aan de vaststelling dat hij wel degelijk basisonderwijs heeft gekregen, naar school is geweest en de eigenaar en manager was van een eigen immokantoor. Verzoeker toont dan ook niet aan niet over voldoende intellectuele vaardigheden te beschikken, waardoor hij niet in staat was aannemelijk te maken dat hij zich tot het christendom heeft bekeerd. Het gaat overigens niet over details, maar over algemene informatie over de geloofsovertuiging waartoe hij zich naar eigen zeggen heeft bekeerd en waarvan wel degelijk kan worden verwacht dat verzoeker hiervan enige kennis heeft.

De onoprechtheid van verzoekers beweerde bekering wordt overigens bevestigd wanneer hem gevraagd werd waarom hij voor het katholicisme koos en hij niet verder kwam dan te stellen dat hij dit een mooie naam vond. Dit getuigt geenszins van een diepgaande interesse voor dit geloof en ondermijnt aldus de oprechtheid van verzoekers geloofsbeleving en bekering geheel.

Waar verzoeker erop wijst dat "*hij niet kwalijk mag genomen worden voor de doen of laten van andere familieleden*" waar werd vastgesteld dat de tweede sleutel van hun woning in handen is van de extreem islamitische broer van zijn partner en zij hun christelijke cd's, pamfletten en brochures gewoon naast de computer lieten liggen, kan hij niet overtuigen. Het gaat hier immers niet om de handelswijze van anderen, maar wel om deze van verzoeker. Een dergelijke handelswijze is niet ernstig, temeer verzoeker zich ten eerste bewust was van het risico dat hun bekering inhield (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 13, 14 en 15).

Waar verzoeker erop wijst dat hij voldoende informatie gegeven heeft waaruit zijn huwelijk met F. blijkt en waaruit blijkt dat hij niet in staat is om andere documenten voor te leggen, doet hij geen afbreuk aan de concrete vaststellingen desbetreffend. Aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan verzoekers bekering en deze van F. kan er bijgevolg evenmin geloof worden gehecht aan zijn verklaringen dat zijn schoonbroer op de hoogte kwam van F.'s bekering en haar om deze reden geslagen heeft, aan de huiszoeking die later door de Iraanse autoriteiten in het bijzijn van zijn schoonbroer M. uitgevoerd zou zijn, aan zijn vrees voor M. of anderen omwille van deze bekering en aan zijn verklaringen over het ontbreken van documenten.

Aangezien verzoeker verklaarde dat zijn schoonbroer als enige persoon toegang heeft tot zijn woning waarin onder meer de paspoorten en shenasnamehs lagen bij vertrek uit Iran, en verzoeker omwille van zijn bekering geen contact zou kunnen opnemen met zijn schoonbroer om bijkomende documenten betreffende zijn identiteit over te maken, verschaft verzoeker geen enkele valabele verklaringen voor het ontbreken van deze documenten.

Verzoeker stelt in het verzoekschrift te weten zijn gekomen dat F. zich in Duitsland bevindt en verwijst naar een *“mail van de echtgenote en de huwelijk”* en naar *“bewijzen uit Duitsland”* die hij bij het verzoekschrift voegt.

Wat betreft de bijgevoegde e-mail wordt opgemerkt dat hieruit blijkt dat F. zich inderdaad in Duitsland bevindt en daar asiel heeft aangevraagd. Hiermee verschoont verzoeker geenszins de gedane vaststellingen. Uit zijn verklaringen blijkt niet dat hij op enigerlei ogenblik naar F. heeft geïnformeerd.

Dat verzoeker niet meer stappen ondernomen heeft om opnieuw in contact te komen met zijn partner, met wie hij samen uit Iran gevlucht is omwille van hun problemen met haar ex-werkgever en over wie verzoeker verklaarde dat zij tot op heden zijn echtgenote is, acht ook de Raad niet aannemelijk. Het feit dat F. zich in de desbetreffende e-mail nog als echtgenote van verzoeker bestempelt, is onafdoende teneinde hun huidige burgerlijke staat vast te stellen. Een dergelijke e-mail heeft dan ook een sterk gesolliciteerd en subjectief karakter waardoor het objectieve bewijswaarde ontbeert. De bijgevoegde *“bewijzen uit Duitsland”*, die te maken hebben met de asielaanvraag aldaar, werpen hier geen ander licht op.

De neergelegde fotokopieën van de huwelijksakte en de vertaling ervan die per aanvullende nota nog ter terechtzitting werd neergelegd spreken zich niet uit over de huidige burgerlijke staat van verzoeker, noch over zijn nood aan internationale bescherming.

De Raad stelt vast dat de overige neergelegde doch niet nader gespecificeerde stukken niet vergezeld zijn van een voor eensluidend verklaarde vertaling, waardoor deze stukken door de Raad niet in overweging kunnen worden genomen.

Verzoeker is van mening dat verzoekers problemen met M.G. op oppervlakkige wijze werden onderzocht en geeft aan dat hij hierover niets heeft verteld op de Dienst Vreemdelingenzaken omdat men hem gevraagd heeft om zeer kort te blijven en gesteld werd dat hij de kans zou krijgen tijdens het tweede gehoor om uitvoerig zaken te vertellen.

Er kan echter niet worden ingezien om welke reden verzoeker een dergelijk essentieel element niet heeft vermeld. Immers, van verzoeker, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat hij alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt en dit reeds van bij aanvang van de asielprocedure, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure. Ondanks het feit dat de vragenlijst niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kon redelijkerwijze van verzoeker worden verwacht dat hij een dermate essentieel element in zijn asielrelaas zou vermelden. Het feit dat verzoeker het element waarop hij thans zijn asielaanvraag steunt niet bij aanvang van de asielprocedure vermeldt, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid ervan.

Het gegeven dat verzoeker in een versnelde procedure zit verschoont noch verklaart zijn onwetendheid over de situatie en problemen met M.G.. Nochtans kan er verwacht worden van een verzoeker om internationale bescherming dat hij zich zo spontaan en zo volledig mogelijk informeert over alle elementen die verband houden met zijn asielrelaas, hetgeen hier niet het geval is. Verzoeker had blijkens zijn verklaringen nog de mogelijkheid om over M.G. met F. te praten en desbetreffend meer te weten te komen. Bovendien gaf verzoeker zelf te kennen dat hij niets meer te weten trachtte te komen over M. G., over mogelijke eerdere slachtoffers of over het gevaar dat zij werkelijk liepen van deze volgens verzoeker nochtans machtige man. Een dergelijke handelwijze is dan ook geheel niet in overeenstemming met een vrees vervolgd te worden door deze man.

Waar verzoeker aangeeft dat geen rekening werd gehouden met zijn persoonlijke situatie en het feit dat hij zich in een versnelde procedure bevindt, toont hij niet aan dat hij zich in de onmogelijkheid bevond om zich te informeren over zijn problemen. De vaststelling dat verzoeker zonder enige gegronde reden, geen inspanningen doet teneinde zich te bevragen omtrent zijn problemen en de thuissituatie, wijst op

een gebrek aan interesse in zijn hoofde en ondermijnt volledig de geloofwaardigheid van zijn verhaal en problemen met M.G.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat geen geloof kan worden gehecht aan (het oprechte karakter van) verzoekers bekering, dat verzoeker niet aantoont of aannemelijk maakt dat hij zich bij een terugkeer naar zijn land van herkomst als bekeerling zou profileren of als dusdanig zou riskeren te worden beschouwd en dat verzoeker derhalve evenmin aantoont of aannemelijk maakt dat hij ingevolge hiervan problemen zou riskeren of een gegronde vrees voor vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin zou dienen te koesteren.

De voormelde vaststellingen volstaan eveneens om te besluiten dat geen geloof kan worden gehecht aan de beweerde problemen met M.G..

De informatie zoals aangehaald en geciteerd door verzoeker is voor het overige bijgevolg niet dienstig. Deze informatie is van louter algemene aard en heeft geen betrekking op zijn persoon. Dergelijke algemene informatie kan niet volstaan om aan te tonen of aannemelijk te maken dat verzoeker bij een terugkeer naar zijn land van herkomst daadwerkelijk zou dreigen te worden geviséerd of vervolgd. Verzoeker dient zulks *in concreto* aannemelijk te maken en blijft hier, gelet op het voorgaande, manifest in gebreke.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

De bewering als zou er in de bestreden beslissing niet worden gemotiveerd waarom de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt geweigerd, mist verder kennelijk feitelijke grondslag. Uit de bestreden beslissing blijkt duidelijk dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de beslissing heeft besloten tot de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus in de voormelde zin. Dat deze motieven geheel of gedeeltelijk gelijklopen met de motieven die de weigering van de vluchtelingenstatus ondersteunen, betekent niet dat de beslissing omtrent het voorgaande niet of niet afdoende gemotiveerd zou zijn.

Verzoeker beroept zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen op geen andere elementen dan de aangevoerde asielmotieven. Gelet op de hoger gedane vaststellingen dienaangaande, toont hij, de overige elementen in het dossier mede in acht genomen, niet aan dat in zijner hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee september tweeduizend eenentwintig door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF